
ПРАВЕДНИКИ

Глаголев Олексій Олександрович (1901-1972)
Глаголева Тетяна Павлівна (1905-1981)
Пальян (Глаголева) Магдалина Олексіївна (1926)
Глаголева Марія Олексіївна (1928-2010)
Глаголев Микола Олексійович (1928-2000)
Горбовський Олександр Григорович (1906-1977)
Горбовська Софія Юхимівна (1895-1974)
Горбовський Борис Григорович (1906-1985)
Горбовська Надія Єгорівна (1907-1991)
Горбовська Маріанна Борисівна (1927-2002)
Єгоричева Марія Іванівна (1903-1999)
Єгоричева Клавдія Іванівна (1898-1983)
Єгоричева Тетяна Іванівна (1892-1973)
Єгоричева Олександра Антонівна (1870-1962)
Пасічний Дмитро Лукич (1918-1995)
Шуранова (Єгоричева-Глаголева) Зоя Сергіївна (1933)

ВРЯТОВАНІ

Міркіна-Єгоричева Ізабелла Наумівна (1905-1954)
Міркіна-Єгоричева Ірина (1932-1998)
Шевельова Поліна Давидівна (1915-1980)
Шевельова Євгенія Абрамівна (1882-1963)
Ліберман Веніамін Абрамович (1907-1984)
Гермайзе Людмила Борисівна (1902-1943)

О.О. Глаголев

Т.П. Глаголева

М.О. Глаголев

**М.О. Пальян
(Глаголева)**

М.І. Єгоричева

К.І. Єгоричева

Т.І. Єгоричева

О.А. Єгоричева

Н.Є. Горбовська

М.Б. Горбовська

С.Ю. Горбовська

О.Г. Горбовський

Олексій Олександрович Глаголев, священник Києво-Покровської церкви, і його дружина Тетяна Павлівна в роки німецької окупації допомогли врятуватися від загибелі багатьом євреям. По допомогу до Глаголевих звернулася дружина брата Олексія Олександровича – Марина Іванівна Єгоричева, в сім'ї якої ховалася її невістка Ізабелла Наумівна Міркина-Єгоричева з 10-річною донькою Іриною, які врятувалися від смерті в Бабиному Яру. Тетяна Павлівна, наражаючись на небезпеку, віддала свій паспорт Ізабеллі Наумівні, щоб дати їй можливість втекти з Києва.

Ізабелла Наумівна ховалася в селі Злодіївка у колгоспниці Марти Юхимівни Литвиненко і її доньки Ольги Никифорівни. Коли перебування в селі стало неможливим, Ізабелла Наумівна повернулася до Києва і оселилася в сім'ї Глаголевих як родичка.

Допомогу священникові Глаголеву надавав науковий співробітник Академії наук Олександр Григорович Горбовський, управитель церковних будівель Києво-Покровської церкви. У своїх «володіннях» він переховував не тільки євреїв, але і багато російських підлітків, яким загрожувала відправка до Німеччини.

Горбовський переробив паспорт своєї померлої знайомої Мещанінової Олени Михайлівни, вклеївши в нього фотографію Ізабелли Наумівни і, підправивши печатку, прописав її в квартирі Глаголевих на вул. Покровській, 7 (під церквою).

Горбовський разом зі священником Глаголевым виправив церковні метрики для Поліни Давидівни Шевельової і її матері Євгенії Абрамівни, яких переховував Дмитро Лукич Пасічний, чоловік Поліни. Він прописав обох жінок в тому ж церковному будинку на Покровській, 7, де вони й прожили разом з Дмитром Лукичем близько десяти місяців. Також він оформив документи кіножурналістові Веніаміну Абрамовичу Ліберману. Цей факт через багато років підтвердила Валентина Березльова, дружина Лібермана.

Б.Г. Горбовський

Д.Л. Пасічний

З.С. Шуранова

Олександрю Григоровичу багато в чому допомагали мати Софія Юхимівна і родина брата – Борис Григорович Горбовський, його дружина Надія Єгорівна і дочка Маріанна.

Багато зусиль приклали Глаголеви для порятунку сім'ї Миколи Георгійовича Гермайзе. Ця родина єврейського походження хрестилася ще в дореволюційні часи. За паспортом всі вони були українцями. Микола Григорович і його прийомний син Юрій були арештовані за підозрою, що вони євреї. Поки Глаголеви шукали свідків і потрібні папери про те, що Гермайзе – не єврей, трагедія сталася. Людмилу Борисівну Гермайзе було затримано і відвезено до гестапо. Тетяна Павлівна Глаголева дала письмове поручительство про її неєврейське походження. Людмилу Борисівну відпустили, але через три місяці вона знов потрапила до гестапо, де і загинула.

Після війни Ізабелла Наумівна Міркина-Єгоричева була домогосподаркою, а її донька Грина закінчила лісотехнічний інститут і працювала науковим співробітником в Ботанічному саду.

Всім сім'ям, які рятували матір і доньку Міркиних-Єгоричевих, 1992 року присвоєні звання «Праведник Бабиного Яру» і «Праведник народів Світу», а Магдалині Пальян – звання «Почесний громадянин Ізраїлю», де вона побувала 1995 року. 2010 р. Пальян (Глаголева) Магдалена Олексіївна нагороджена орденом "За заслуги" III ступеня.

П.Д. Шевельова